

prima instanță: M. Avornic
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Pruteanu

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bîrca Olga către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cu privire la contestarea actului administrativ, stabilirea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la vârsta de 3 ani din contul Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, achitarea diferenței indemnizației pentru concediul parțial plătit de la data nașterii și până la data de 03 aprilie 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2013, reclamanta Bîrca Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Afacerilor Interne al RM privind contestarea actului administrativ, stabilirea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la vârsta de 3 ani din contul MAI al RM, achitarea diferenței indemnizației pentru concediul parțial plătit de la data nașterii și până la data de 30 aprilie 2013.

În motivarea acțiunii, reclamanta Bîrca Olga a menționat, că este angajată a Ministerului Afacerilor Interne din anul 2002, având grad de maior, fiind numită în calitate de șef (la nivel de șef de serviciu) al Punctului Național Focal SECI (cu statut de serviciu) ai Secției informațional - operațională, analiză și planificare a Centrului Virtual National SECI/GUAM.

Indică reclamanta că în legătură cu nașterea fiului - Bîrca Alexei la data de 01 aprilie 2012, fapt confirmat prin certificatul de naștere NA-VI nr. 1486981, a beneficiat și a primit indemnizația pentru concediul de maternitate conform certificatului medical.

Actualmente, reclamanta se află în concediu parțial plătit pentru îngrijirea

copilului până la vârsta de 3 ani.

Reclamanta a mai menționat, că începând cu 01 aprilie 2012 și până la 30 aprilie 2013, acesteia i s-a stabilit și achitat incorect indemnizația pentru concediul de îngrijire a copilului în vârstă de 3 ani și anume, de către Casa Națională de Asigurări Sociale din contul bugetului de asigurări sociale de stat, în mărime de 300 lei lunar ca pentru persoanele neangajate în câmpul muncii, în loc să i se plătească din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, reieșind din 30% din venitul mediu lunar pe care l-a avut în ultimele 6 luni, până la ieșirea din concediul de maternitate.

Indică reclamanta că s-a adresat printr-o cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat să i se stabilească, să i calculeze și să se achite indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru întreținerea și îngrijirea fiului Alexei, din calculul de 30 % din venitul mediu lunar pe care l-a avut în ultimele 6 luni de zile, până la ieșirea din concediul de maternitate.

La 25 iunie 2013 a primit răspuns la cererea sus-menționată de la Inspectoratul General de Poliție, prin care a fost înștiințată, că indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al polițistului, din bugetul de stat. Din cauza, că nu există ordin de numire într-o careva funcție în cadrul Inspectoratului General al Poliției, nu există temei legal de calculare și achitare a indemnizației solicitate.

Reclamanta concretizează, că până la ieșirea în concediul pentru îngrijirea copilului, angajatorul de bază era Ministerul Afacerilor Interne și nu Inspectoratul General al Poliției, iar Ministerul Afacerilor Interne păstrându-și în continuare obligațiunile contractuale față de angajați.

Prin răspunsul nr. 15/4-B-336/13 din 07.08.2013 reclamanta a fost informată, că conform dispoziției Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției preia obligațiunile față de angajați, care conform legislației nu au putut fi preavizați și încadrați în alte funcții, întrucât toată baza documentară se află în gestiunea instituției în care a activat. Fapt, care nu s-a produs și indemnizația nu a fost achitată.

Mai indică reclamanta, că la stabilirea și achitarea indemnizației CNAS tratează incorect statutul său, considerând-o nu ca salariată, dar ca persoană neasigurată, după ce i s-a stabilit această indemnizație, achitând-o într-o plată fixă, ceea ce contravine normelor de drept internațional și anume Convenției OIM, precum și normelor de drept naționale. Este incontestabil faptul, că având un statut special - colaborator de poliție, aceasta este o persoană asigurată din contul mijloacelor bugetului asigurărilor sociale de stat, deoarece conform legislației în vigoare - colaboratorii organelor afacerilor interne nu achită contribuțiile lunare în bugetul asigurărilor sociale de stat.

Consideră reclamanta Bîrca Olga, că refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a satisface cerințele expuse în cererea prealabilă îi încalcă drepturile sale de a beneficia de indemnizațiile stabilite prin lege, ce a determinat-o la data de 21 august 2013 să se adreseze cu acțiune în judecată.

Solicită reclamanta stabilirea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la vârsta de 3 ani din contul MAI al RM, achitarea diferenței indemnizației pentru concediul parțial plătit de la data nașterii și până la data de 30 aprilie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013,

acțiunea a fost admisă.

S-a recunoscut ilegal refuzul MAI de a stabili și achita Olgăi Bîrca indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

S-a încasat de la MAI al RM în folosul lui Bîrca Olga indemnizația pentru creșterea copilului Bîrca Alexei lunar câte 30% reieșind din venitul mediu lunar pe ultimele 6 luni din data de 30 aprilie 2013 până la vârsta de 3 ani a copilului.

S-a încasat de la MAI al RM în folosul lui Bîrca Olga diferența indemnizației pentru concediul parțial plătit de la data nașterii lui Bîrca Alexei, a.n. 01 aprilie 2012 și până la data de 30 aprilie 2013 (câte 30% reieșind din venitul mediu lunar pe ultimele 6 luni minus suma achitată 300, 0 lei)

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la data de 02 ianuarie 2014, MAI al RM a depus recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013 și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Bîrca Olga împotriva MAI să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, a fost respins ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013.

La data de 06 iunie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În special, invocă recurentul că de către instanța de apel au fost încălcate normele de drept material.

Indică recurentul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile pct. 4 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile acordate familiilor cu copii.

Invocă recurentul, că atât de către prima instanță cât și de instanța de apel a fost aplicată eronat legea și anume prevederile art. 4 din Convenția nr. 183/2000 privind revizuirea Convenției (revizuite) asupra protecției maternității din 1952, ratificată de către Parlamentul Republicii Moldova prin hotărârea nr. 87-XVI din 20 aprilie 2006.

Mai indică recurentul, reieșind din conținutul normei prenotate că, instanța de judecată confundă indemnizația de maternitate cu cea de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, deoarece Convenția se referă la protecția maternității.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți

la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material.

Colegiul consideră argumentele invocate în cererea de recurs declarative și irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîrilor pronunțate anterior.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că, instanța de apel a aplicat o

normă materială greșită, Colegiul reține că acesta urmează a fi respins, deoarece potrivit normelor enunțate mai sus intimata Bîrca Olga, urmează să beneficieze de indemnizație lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă, adică din contul Ministerului Afacerilor Interne, având în vedere, că activează în cadrul organelor afacerilor interne, având un statut special (militar) și fiind supusă asigurării obligatorii din bugetul de stat la locul de muncă.

Mai mult decât atât, acesta nu poate fi discriminată și nu-i poate fi încălcat dreptul de a beneficia de indemnizația pentru creșterea copilului în vârstă de până la 3 ani.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Dumitru Mardari